

ŽUPNE OBAVIJESTI

VELIKI PONEDJELJAK – 7.30 + Majcen Katica god. i sinovi

VELIKI UTORAK – 7.30 + Ljubek Antun, Slavko i ob. Foder

VELIKA SRIJEDA – 7.30 + Kosec Ana i Novoselec Ljudevit god.

VELIKI ČETVRTAK - Dan ustanovljenja euharistije i svećeničkog reda
- U 10.00 u varaždinskoj katedrali – misa posvete ulja!

Misa večere Gospodnje – 19.00

+ Mišak Franjo, Marija i Antun

- nakon svete mise – *Getsemanska ura (klanjanje)*

VELIKI PETAK - Dan Isusove muke i smrti na križu

17.00 – obredi Velikoga petka

VELIKA SUBOTA

Isus je u grobu, naša crkva će biti otvorena tijekom čitavoga dana!

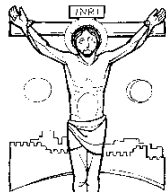
20.00 – Vazmeno bdijenje - misa uskrsnuća (blagoslov jela!)

NEDJELJA – USKRS

7.30 + župna (*blagoslov jela*)

9.30 + Domiter Ivica, Lacko Stjepan i Dragica

11.00 + Mikulić Terezija, Ivan i Vladimir

ŽUPNE AKTIVNOSTI: dječji zbor - po dogovoru.

Župni vjeronauk za firmanike – ponedjeljak u 19.00 (obavezno doći)

Isposvijed bolesnih i nemoćnih po kućama – sutra (ponedjeljak) od 8.30

**Počinja se strašna muka
koju trpi Isus Bog.
Na što njega samo nuka
naroda grijeh nevoljnog.**

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina VII.

broj 18 (331)

29. ožujka 2015.

CVJETNICA - Nedjelja muke Gospodnje

Himan Kristu Kralju

*Slava, čast i hvala ti, spasitelju, Kralju Kriste,
Kom Hosana klicahu mala usta djece čiste.*

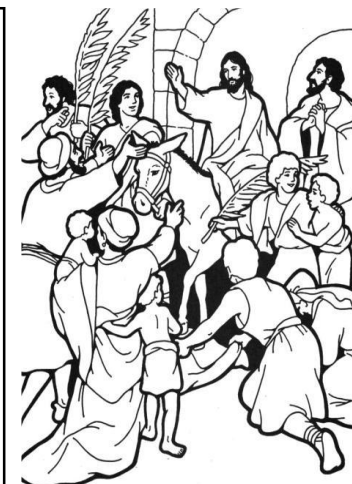
Izraelov Kralj si ti, Davidov o svijetli sine,
Što u ime Gospodnje dolaziš nam pun miline.

Zborovi te hvale svi u nebeskim darovima,
Smrtan čovjek ujedno i stvorenja, što ih ima.

Puk židovski nekada s palmama je tebe sreto,
S pjesmom, željom, molitvom
dolazimo mi ti eto.

Oni te veličahu još u smrtnom tijelu tvomu,
Mi ti sada pjevamo kao Kralju preslavnomu.

Milo njih si primio, i naš poklon primi tako,
Kralju dobar, milostiv,
koji ljubiš dobro svako.

*Muka Gospodina
našega Isusa Krista.
Mk 14, 1 – 15, 47*

KRISTOVA MUKA – DOVOLJAN UZOR I VODIČ KROZ ŽIVOT

Isus je iskusio sve vrste tjelesne i moralne patnje: Trpio je od pogana i Židova; od muškaraca i žena, poput sluškinje koja je optužila svetoga Petra. Trpio je od vladarâ i njihovih službenika, od običnoga naroda [...]. Trpio je od rođaka i prijatelja, od Jude, koji ga je izdao i Petra, koji ga je zanijekao. [...] Trpio je zbog prijatelja koji su ga napustili, zbog glasina i uvreda protiv njega. Njegovo je dostojanstvo trpjelo poruge i ismijavanje, čak su mu i odjeću oduzeli, jedino što je imao. U duši je osjećao tugu, prazninu i strah, na tijelu bolove od rana i udaraca biča.

»Čitajmo stalno muku Gospodinovu«, savjetovao je sveti Ivan Zlatousti, »jer će nam to neizmjerljivo koristiti. Čak i ako si tvrdi od kamena, razmatranje poruga kojima je Isus bio podvrgnut, zatim ismijanje i udaran i njegove završne agonije učinit će te mekšim od voska i iskorijeniti svu taštinu iz tvoje duše.« Mnogi su se ljudi obratili pažljivo meditirajući Muku.

Sveti Toma Akvinski rekao je: »Kristova muka je dovoljan uzor i vodič kroz život.« Posjetivši jednom svetoga Bonaventuru, sveti Toma ga je upitao u kojim je knjigama našao tako dobar nauk koji je izlagao u svojim djelima. Priča se da mu je sveti Bonaventura pokazao raspelo, već pohabano od mnogih poljubaca koje mu je utisnuo, i rekao: »Ovo je knjiga koja mi je kazala sve što sam napisao, ono malo što znam, naučio sam iz nje.« Raspelo je mnoge svece naučilo trpjeti i istinski ljubiti Krista.

Muka Gospodnja treba biti čest predmet naše molitve, posebno u ovim danima koji su tako blizu središnjem otajstvu našega otkupljenja.

»Ako je ikako moguće, htio bih osjetiti sve što ti osjećaš. Ali ti si savršen čovjek i tvoji su osjećaji daleko profinjeniji od mojih. Gledajući tebe, uvijek iznova uviđam da ne znam trpjeti. Zadivljen sam tvojom spremnosti da se u potpunosti predaš. Isuse, moram ti reći da sam kukavica. Gledajući te čavlama pribijena na križ, kako 'trpiš koliko se samo može trpjeti, ruku raširenih u gesti Vječnoga Svećenika' (Sveti Josemaría Escrivá, Sveta krunica), želim te zamoliti nešto što će možda izgledati ludo: želim te slijediti, Gospodine. Želim se potpuno predati tebi, jednom i zauvijek, i biti spreman učiniti sve što želiš od mene. Znam da nisam ni približno toliko jak da bih mogao izvršiti takav zadatak. Ali znam da te volim, Isuse.« (M. Montenegro, Via Crucis, XI.)

PRIGRLI K SEBI SVOJ KRIŽ

Neki se jednostavan i siromašan čovjek nakon napornog radnog dana uvijek vraćao kući umoran i zlovoljan.

Zavidno bi promatrao ljude koji su se vozili automobilima ili sjedili za punim stolovima u kafićima.

"Ovima mora da je jako dobro", mrmljao je čovjek, skupljen u gužvi u tramvaju.

"Oni ne znaju što znači mučiti se... Njima cvjetaju ruže. Kad bi oni morali nositi križ koji ja nosim!"

Bog je vrlo strpljivo slušao čovjekove jadikovke, a jedne ga večeri pričekao na vratima njegove kuće.

"Ah, jesi li to ti Gospodine, Bože?" upita čovjek kad ga vidje. "Ne pokušavaj me uopće udobrovoljiti, dobro znaš kako je težak križ koji si mi stavio na leđa" – dometne čovjek ljutito.

Bog mu se prijazno nasmiješi. "Dođi sa mnom, dat ću ti mogućnost da odabereš drugi križ", reče.

Čovjek se odjednom nađe u velikoj prekrasnoj špilji. Bila je puna križeva: malih, laganih, velikih, teških, mekih... dragih kamenjem optočenim, grubih, glatkih.

"To su križevi koje nose ljudi", reče mu Bog. "Izaberi jedan."

Čovjek mrzovoljno odbaci svoj križ u kut, protrlja ruke i počne birati.

Isproba najprije jedan lagani... no bio je dugačak i nespretan za nošenje. Zatim je izabrao jedan uglačani, ali taj mu je žuljao rame kao da je bio pun čavala. Dohvatio je sjajan srebrni križ, no preplavio ga osjećaj strašne osamljenosti i zaborava, pa ga je brzo vratio natrag. Isprobao je i mnoge druge križeve, ali svaki je imao neku manu.

Konačno, u polutama u kutu pronađe križ izlisan od nošenja, ni pretežak, ni nespretan, kao da je upravo za nj načinjen. Stavi ga na leđa i pobjedonosno poviče: "Ovaj ću uzeti!", te iziđe iz špilje.

Bog ga blago pogleda i u taj čas čovjek primijeti da je uzeo svoj stari križ, onaj koji bijaše bacio u kut kad je ušao u špilju, križ koji je nosio cijeloga života.

Draga braćo i sestre! Naš nam Nebeski Otac u svojoj savršenoj očinskoj ljubavi nikad ne daje križ koji ne bismo mogli nositi.

Prigrlimo zato, poput Isusa, svoj križ i prihvatimo ga kao Božji dar koji nam je dan kako bi nas ojačao i izgradio u upravo onakve ljude kakvima nas je Gospodin stvorio.